

ਰੋਮ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ — ਨੰਬਰ ਚਾਰ

ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜੀਵਿਤ ਕਰਨਾ: ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਸੰਘਰਸ਼

Jeff Pippenger
2024-08-08

ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ “ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਾਦ” ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤੋਂ ਜਗਾਏ ਜਾਣਗੇ।

“ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਾਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ, ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਉੱਭਰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।” Selected Messages, book 2, 109.

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਾਦ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਯਤਨ ਸਨ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਡਵੈਂਟਿਵਾਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਈ ਉਦਾਹਰਨ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਉਦਾਹਰਨ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1843 ਦੇ ਅਗੂਆਈ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ 1843 ਦੇ ਅਗੂਆਈ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ “ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ,” ਇਕੱਲਾ ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਆਇਤ ਚੌਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ “ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ” ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਐਂਟੀਓਕਸ ਐਪਿਫੈਨਿਸ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਦਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਰੋਮ ਸੀ।

“164 ਐਂਟੀਓਕਸ ਐਪੀਫੇਨੇਸ ਦੀ ਮੌਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ 164 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।” 1843 Pioneer Chart.

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ “ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ” ਦੀ ਸਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਅਤੇ ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ। ਜੇਮਜ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ “ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ” ਦੀ ਪਛਾਣ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਮਿਥ ਦਾ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਆਯਤ ਛੱਤੀ ਦਾ “ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ” ਨਾਸਤਿਕ ਫ਼ਰਾਂਸ ਸੀ।

“ਆਇਤ 36। ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਇਕ ਦੇਵਤੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹਾਨ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਚਰਜ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕ੍ਰੋਧ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤੱਕ ਉਹ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਹੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਇੱਥੇ ਪਰਿਚਿਤ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਰਾਜਾ ਉਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅਖੀਰ ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਰਥਾਤ, ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ।” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 292.

ਜਦੋਂ ਸਮਿਥ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, “ਇੱਥੇ ਉਲੇਖਿਤ ਰਾਜਾ ਉਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਣ ਹੀ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਰਥਾਤ, ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਗੀਆਂ,” ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ “ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ” ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ

ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਆਕਰਣਿਕ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਵਿਆਕਰਣਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਅਤੇ ਰਾਜਾ," ਜੋ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹੋ ਹੀ ਰਾਜਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਿਥ ਆਪ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਉਹੋ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਣ ਹੀ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ" "ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ" ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਤੋਂ ਪੈਂਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਤੱਕ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਆਕਰਣਿਕ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਂਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਫਰਾਂਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਮਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸਮਿਥ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ਪੂਰਣ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਮੰਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਪੱਖੀ ਯੁੱਧ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਟਕਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਧੱਕਾ ਮਾਰਦਾ" ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਰਕੀ ਨੂੰ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਉਹ ਜੋੜ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਡਲ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਮਿਥ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਹਰਮਗਿੱਦੋਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਰਕੀ ਯਹੂਦਸ਼ਲਮ ਵੱਲ ਕੂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹਿਚਾਣਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਲੇਖ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਫਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਭ੍ਰਾਂਤਪੂਰਨ ਧਾਰਣਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਬਣ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਰੋਮ ਦੀ ਸਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਲਾਗੂਅਤ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਸੰਬੰਧੀ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਲਾਓਡੀਸੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਮਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਸਥਾਪਿਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ 'ਰੋਜ਼ਾਨਾ' (ਦਾਨੀਏਲ 8:12) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ 'ਬਲੀਦਾਨ' ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦਾ ਪੁਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ 'ਰੋਜ਼ਾਨਾ' ਦੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋਣ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਆ ਗਈ। 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" *Early Writings*, 74.

ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, 1989 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਤਦ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਜੇਮਸ ਵਾਈਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ। ਵਾਈਟ ਨੇ ਸਮਿਥ ਦੀ ਭੁੱਲ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਦੀ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਾਈਟ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ—ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਰੋਮ ਹਨ, ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਕਸ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੰਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੋਮ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਮਿਥ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰਕੀ ਹੈ।

ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਚਲਹੇੜੀ, ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਯੋਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੰਜ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਦੋ ਗਵਾਹ—ਪਹਿਲਾਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ, ਫਿਰ ਕੀੜਿਆਂ ਦੇ—ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ “ਸ਼ਰਾਬੀ” ਉਹ “ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ” ਹਨ। ਉਹ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਜਾਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਨਾਸ਼ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਨਾਸ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ ਰੋਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈਂਦੇ ਗਏ।

ਪਥੁਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯੋਏਲ ਕੋਲ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਆਇਆ। ਹੇ ਬੁਜ਼ੁਰਗੋ, ਇਹ ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਹੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕੋ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੰਨ ਧਰੋ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ? ਇਸ ਦੀ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਦੱਸਣ। ਜੇ ਕੁਝ ਟਿੱਡੀ ਨੇ ਛੱਡਿਆ, ਉਹ ਸਲਾਬ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਸਲਾਬ ਨੇ ਛੱਡਿਆ, ਉਹ ਕਾਂਕੜ ਕੀੜੇ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਕਾਂਕੜ ਕੀੜੇ ਨੇ ਛੱਡਿਆ, ਉਹ ਸੁੰਡੀ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ। ਹੇ ਮੱਤਵਾਲਿਓ, ਜਾਗੋ ਅਤੇ ਰੋਵੋ; ਅਤੇ ਹੇ ਦਾਖਰਸ ਪੀਣ ਵਾਲਿਓ, ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਵਿਲਾਪ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਵਾਂ ਦਾਖਰਸ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੋਏਲ 1:1-5.

ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਢਹਿ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤਦੋਂ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ “ਛਿੜਕਣ” ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੋ ਦਾ ਉਹ ਵਿਵਾਦ, ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਚਾਲੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪੱਧਤੀ-ਵਿਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੀਨਾਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤਾਕਦਾ ਰਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਆਖੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਠਪਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਲਕਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਉਕੇਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਨਿਯੁਕਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੇਰ ਕਰਦਾ ਜਾਪੇ, ਤਦ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਉਹ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਵੇਖੋ, ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਫੁਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਧਰਮੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਟਿਕਦਾ; ਜੇ ਆਪਣੀ ਲਾਲਸਾ ਨੂੰ ਪਾਤਾਲ ਵਾਂਗ ਵਿਸਤਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੱਤ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਢੇਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਬੱਕੂਕ 2:1-5.

ਹਬੱਕੂਕ ਦੇ ਦੀ ਪਰਖ ਨੇ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁੰਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਉਸ ਚਲਵਲ ਦੀ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਦਰਸਾਇਆ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਾ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜੋ 1843 ਦੇ ਅਗੂ-ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੀਆਂ ਨੇਹਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਜੋ ਹਬੱਕੂਕ ਵਿੱਚ “ਦਾਖਰਸ ਦੇ ਕਾਰਨ” ਅਪਰਾਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਯੋਏਲ ਦੇ “ਮੱਤ” ਸਨ, ਜੋ ਫਿਰ “ਜਾਗੋ,” ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ “ਨਵਾਂ ਦਾਖਰਸ” ਉਹਨਾਂ ਦੇ “ਮੂੰਹ” ਤੋਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “reproved” ਦਾ ਅਰਥ “ਤਰਕ ਕੀਤਾ” ਹੈ। ਮਿਲੇਰਾਈਟ ਪਹਿਰੂਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ 1843 ਦੇ ਉਸ ਪਾਇਨੀਅਰ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮਈ 1842 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਰਗ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਰਗ ਨਾਲ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਮਦਿਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਯੋਏਲ ਦੇ ਉਹ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਜਾਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਾਖਰਸ, ਜੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਤੋਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਫਰਾਇਮ ਦੇ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ, ਜੋ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹੈ, ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਹਾਇ ਅਹੰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਕਟ ਉੱਤੇ, ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਦੇ ਮਤਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੁਰਝਾਉਦਾ ਹੋਇਆ ਫੁੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਦ੍ਰਾਖਰਸ ਨਾਲ ਮਾਤ ਹੋਇਆਂ ਦੀਆਂ ਹਰੀ-ਭਰੀਆਂ ਘਾਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਹਨ! ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਲ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਓਲਿਆਂ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਅਤੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੰਧੜ ਵਾਂਗ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਓਵਰਫ਼ਲੋ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੈਲਾਬ ਵਾਂਗ, ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਹੰਕਾਰ ਦਾ ਮੁਕਟ, ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਦੇ ਮਤਵਾਲੇ, ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦੇ ਜਾਣਗੇ.... ਠਹਿਰੋ ਅਤੇ ਅਚਰਜ਼ ਕਰੋ; ਚੀਖੋ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰੋ: ਉਹ ਮਤਵਾਲੇ ਹਨ, ਪਰ ਦ੍ਰਾਖਰਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਡਰਾਮਗਾਉਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ.... ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ, ਹੇ ਤਿਰਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖੇ, ਜੋ ਇਸ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਗਹਿਰੀ ਨੀਦ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਡੇਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ; ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ, ਦਰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਭ ਦੀ ਦਰਸ਼ੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਮੇਹਰਬੰਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੜ੍ਹੋ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਹਰਬੰਦ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਣਪੜ੍ਹ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੜ੍ਹੋ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਣਪੜ੍ਹ ਹਾਂ। ਯਸਾਯਾਹ 28:1-3, 14; 29:9-12।

ਹਬੱਕੂਕ ਵਿੱਚ ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਦੇ ਮੱਤਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਚਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਪਛਾਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ ਬਾਰੇ ਵਾਦ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪੰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਤੀ" ਦੀ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ ਹੀ ਮੱਤਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਉਹ ਦਾਖਰਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਦਿਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਹਨ; ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਨਬੀ ਮਦਿਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਦਾਖਰਸ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਮਦਿਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਹਨ; ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਮੇਜ਼ਾਂ ਉਲਟੀ ਅਤੇ ਗੰਦਗੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਇਤਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਥਾਂ ਸੁੱਥਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਿਖਾਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਉਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇਗਾ? ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਦੁੱਧ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਛਾਤੀਆਂ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ: ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਕਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹੋਠਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਇਸ ਲੋਕ ਨਾਲ ਬੋਲੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਤਾਜ਼ਗੀ ਹੈ: ਤੌਫੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੁਣਨਾ ਨਾ ਚਾਹਿਆ। ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣ, ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫਾਹੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖੇ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੋਕ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਚਾ ਬੰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧੋਲੋਕ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉਮੜਦਾ ਹੋਇਆ ਕੋੜਾ ਲੰਘੇਗਾ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ: ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਝੂਠ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰਨ-ਸਥਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਝੂਠੇਪਣ ਦੇ ਹੇਠ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 28:7-15।

ਫਿਰ ਯਸਾਯਾਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਬੱਕੂਕ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੱਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਵਾਰ," ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਗਬਰੀਏਲ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਨੀਂਹ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਪਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪੱਥਰ, ਕੀਮਤੀ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ, ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ; ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਘਬਰਾਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਂ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਡੋਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸਾਹੂਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; ਅਤੇ ਓਲੇ ਝੂਠ ਦੇ ਆਸਰੇ ਨੂੰ ਬਹਾ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਓਟ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਡੁਬੋ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਚਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ,

ਅਤੇ ਪਾਤਾਲ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰਹੇਗਾ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਫਣਦਾ ਕੇੜਾ ਲੰਘੇਗਾ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੋਂਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 28:16-18।

ਬੇੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ, 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈ ਰਹੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੋਏਲ ਦੇ ਚਾਰ ਕੀੜੇ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ "ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ" ਦੀ ਵਿਧੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ, ਤਦ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੂਹ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੋਏਲ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।

ਫਿਰ 2014 ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਅਤੇ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਸਮਲਿੰਗੀ "ਵੇਕ" ਐਜੈਂਡੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਮਲਾ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਠੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਕੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮਲਿੰਗੀ-ਸਮਰਥਕ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਆਖਿਰਕਾਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਕੋਲ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ, ਅਰਥਾਤ ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ, ਉੱਤੇ ਬੁਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ। ਇਸ ਹਮਲੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਵਧ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਅੰਸ਼ (ਦਾਨੀਏਲ 11:1-15) ਵਿੱਚ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁੱਟੇਰੇ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਯਤਨ ਸਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਕਦੇ ਜੀਵਿਆ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰਜ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਫਿਰ ਰੋਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉੱਤੇ ਹੀ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲੁੱਟੇਰੇ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲੁੱਟੇਰੇ" ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਗਿਆਨ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਲਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਲੇਖਕ ਜੌਨ ਹੇਵੁੱਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਵੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।" ਉਸ ਦੇ ਵਾਕ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੂਪ ਹੈ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਬਹਿਰਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।" ਸੰਭਵਤ: ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਵਾਕ ਹੇਵੁੱਡ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇਵੁੱਡ ਦਾ ਇਹ ਵਾਕ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਅੰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਉਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਹ ਸੁਣੋ, ਹੇ ਮੂਰਖ ਲੋਕੋ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਰਹਿਤੇ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 5:21.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ "ਦੁਸ਼ਟ" ਅਤੇ ਮੱਤੀ ਦੀਆਂ "ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ" ਹੀ ਉਹ ਹਨ ਜੋ "ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ" ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀਆਂ। 1989 ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਖ਼ਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਉਭਾਰ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ "ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ" ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਯਤਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ। "ਦੁਸ਼ਟ" ਅਤੇ "ਮੂਰਖ" ਦਾ ਵਿਰੋਧ "ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ" ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਨੂੰ 1989 ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ। ਮੂਰਖ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅੱਖਾਂ ਤਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੌਣ ਜਾਵੇਗਾ? ਤਦ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਭੇਜ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲੋਕ ਨੂੰ ਕਹਿ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਸੁਣੋਗੇ, ਪਰ ਸਮਝੋਗੇ

ਨਹੀ; ਅਤੇ ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਵੇਖੋਗੇ, ਪਰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀ ਕਰੋਗੇ। ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮੋਟਾ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਭਾਰੇ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ; ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਮਝਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁੜ ਆਉਣ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।
ਯਸਾਯਾਹ 6:8-10.

ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਛੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇ "present truth" ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਛੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਧਰਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।" ਧਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦਾ ਦੂਤ ਥੱਲੇ ਉਤਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪਰਸ਼ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਜਿਸ ਸਾਲ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਮਰਿਆ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਉੱਠਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਭਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਰਾਫ਼ੀਮ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ; ਹਰੇਕ ਦੇ ਛੇ ਪਰ ਸਨ; ਦੋ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਢੱਕਦਾ ਸੀ, ਦੋ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਢੱਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਨਾਲ ਉਹ ਉੱਡਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸੈਨਿਆਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ; ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੁਕਾਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਦੁਆਰਾਂ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹੇ ਕੰਬ ਉੱਠੇ, ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਧੁੰਧੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਯਸਾਯਾਹ 6:1-4।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੂਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਉਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦਾ ਦੂਤ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਯਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਬੀ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੇ ਅਤਿਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਅਚਾਨਕ ਮੰਦਰ ਦਾ ਫਾਟਕ ਅਤੇ ਅੰਦਰਲਾ ਪਰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਿਹਾਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ, ਉਸ ਅਤਿਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਨਬੀ ਦੇ ਪੈਰ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਉਤਥਾਏ ਹੋਏ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਛੋਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਭਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਿੰਹਾਸਨ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸਰਾਫ਼ੀਮ ਸਨ, ਮਹਾਨ ਰਾਜਾ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪਰਤਿਬਿੰਬਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਗੀਤ ਡੂੰਘੇ ਆਰਾਧਨਾ-ਭਰੇ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁੰਜੇ, ਤਾਂ ਫਾਟਕ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹੇ ਕੰਬ ਉੱਠੇ, ਜਿਵੇਂ ਭੂਚਾਲ ਨਾਲ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਣ। ਪਾਪ ਨਾਲ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਹੋਏ ਹੋਠਾਂ ਨਾਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ-ਭਰੀ ਵਡਿਆਈ ਉੱਡੇਲ ਦਿੱਤੀ। 'ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਸੈਨਿਆਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ,' ਉਹ ਪੁਕਾਰ ਉਠੇ; 'ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।' [ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 6:1-8.]"

"ਸਿੰਹਾਸਨ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸਥਿਤ ਸੇਰਾਫ਼ੀਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਭੈ-ਭਕਤੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤੱਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ-ਭਰੀ ਉਸਤਤਿ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵੱਲ ਨਿਹਾਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜਿੱਤ ਦਾ ਗੀਤ ਮਿੱਠੇ ਸੁਰਾਂ ਵਾਲੇ ਗਾਨ ਵਿੱਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਯੁਨਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, 'ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ।'" Gospel Workers, 21.

ਯਸਾਯਾਹ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅੱਖਾਂ ਤਾਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕੰਨ ਤਾਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਯਿਸੂ, ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ੁੱਧੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚੋਂ

ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੀ ਗਵਾਹੀ ਉਹ “ਦਰਸ਼ਨ” ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ “ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਡਾਕੂ” ਹਨ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ-ਉੱਤੇ-ਲਾਈਨ ਦੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਲਾਈਨ, ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਵ੍ਹਾਈਟ ਲਾਈਨ, “ਡੇਲੀ” ਲਾਈਨ, 1989 ਦੀ “ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ” ਲਾਈਨ, ਯੋਏਲ ਦੇ ਕੀੜਿਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਵਾਦ। ਛੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਾਦ, ਜੋ ਜਦੋਂ ਲਾਈਨ-ਉੱਤੇ-ਲਾਈਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੇਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ 1843 ਦੇ ਪਾਇਨੀਅਰ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ “ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ” ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਕਿ ਅੰਕ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹਲੇ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਾ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ।” *Early Writings*, 74.

ਉਸ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਰਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਦਰਸ਼ਨ” ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਰੋਮ ਹੈ—ਉਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ “ਦਰਸ਼ਨ” ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ... ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪੱਕਦਾ ਹੋਇਆ—ਤਾਂ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਭਟਕਾ ਦੇਵੇ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਠੱਗੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਫਲ ਕਰ ਦੇਵੇ। ‘ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ’ (Proverbs 29:18)। ਸ਼ੈਤਾਨ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸੱਚੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਡੋਲਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।”

“ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਐਸੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਭੜਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਇਹ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਡਗਮਗਾ ਦੇਵੇ; ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ: ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ, ਤਾੜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਲਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ।” *Selected Messages*, book 1, 48.

“ਉਹ ਜੋ ਬਾਹਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ‘ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦਸ਼ਾ ਕਰਕੇ ਨਾ ਦੁੱਖੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚਕਿਤ।’ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਸਤੇ ਚੁਣ ਲਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀਆਂ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਮਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਚੁਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਵਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਆਨੰਦ ਨਾ ਸੀ।’ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬਲਵਾਨ ਭਰਮ ਭੇਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ,’ ਕਿਉਂਕਿ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਧਾਰ ਪਾਉਣ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ,’ ‘ਪਰ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਕੀਤੀ।’ ਯਸਾਯਾਹ 66:3, 4; 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:11, 10, 12.”

“ਸਵਰਗੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ: ‘ਮਨ ਨੂੰ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਕਤਵਰ ਧੋਖਾ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਨੇਵ ਉੱਤੇ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਨੇਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਆਹ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਧੋਖਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੋਹਕ

ਭਰਮ ਹੈ, ਜੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਭਗਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਝ ਬੈਠਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਨਵਾਨ ਹਨ, ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚੁਰ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।” Testimonies, volume 8, 249, 250.